

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-423/08)

(2008/C 313/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Aresu i A. Caeiros, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2, 6, 9, 10 i 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot⁽¹⁾, oraz rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot⁽²⁾, i art. 220 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽³⁾, wobec naruszenia terminów zapisania wspólnotowych środków własnych w przypadku retrospektywnego pokrycia należności z konsekwencją w postaci spóźnionej wpłaty tych środków Wspólnotom;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca władzom włoskim uchybienie, w przypadku retrospektywnego pokrycia należności celnych, terminom wpisania środków własnych wskazanych we właściwych przepisach wspólnotowych, w zakresie w jakim władze te wyznaczają dłużnikowi celnemu termin (sześćdziesiąt dni) celem zapoznania się z protokołem ustaleń, przed przystąpieniem do obliczenia należności celnych, wskutek czego powodują opóźnienia we wpływie omawianych wspólnotowych środków własnych. Zjawisko to zauważono podczas kontroli dokonanej we Włoszech w okresie od 6 do 10 listopada 2000 r.

Zdaniem Komisji praktyka ta jest niezgodna z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi w zakresie retrospektywnego pokrycia należności. Przesłanki ustalenia należności przywzowowych są spełnione w chwili sporządzenia przez władze krajowe protokołu, w którym powiadamia się dłużnika celnego o kwocie należności, jako że dokument ten wskazuje zarówno nazwę

dłużnika jak i kwotę należności podlegających pokryciu. W zakresie w jakim we Włoszech należności przywzowowe są określane i zapisywane dopiero z upływem terminu wyznaczonego dłużnikowi celnemu na zakwestionowanie noty korygującej należności, o których powiadomiono, omawiane przepisy krajowe są sprzeczne z właściwymi przepisami wspólnotowymi i mogą prowadzić do opóźnień, w rozpatrywanym przypadku, w zakresie udostępnienia wspólnotowych środków własnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 130, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 24 września 2008 r. — Monsanto Technology LLC przeciwko Cefetra, Cefetra Feed Service, Cefetra Futures i Republice Argentyny i Miguelowi Santiago Camposowi, działającemu jako sekretarz stanu ds. rolnictwa, hodowli bydła, rybołówstwa i żywienia, oraz Monsanto Technology przeciwko Vopak Agencies Rotterdam i Alfred C. Toepfer International

(Sprawa C-428/08)

(2008/C 313/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Monsanto Technology LLC

Strony pozwane:

1. Cefetra BV
2. Cefetra Feed Service BV
3. Cefetra Futures BV
4. Republika Argentyny oraz Miguel Santiago Campos działający jako sekretarz stanu ds. rolnictwa, hodowli bydła, rybołówstwa i żywienia

Strona skarżąca: Monsanto Technology LLC

Strony pozwane:

1. Vopak Agencies Rotterdam BV
2. Alfred C. Toepfer International GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że powołanie się na ochronę przewidzianą w tym artykule jest możliwe także w sytuacji takiej jak w niniejszym postępowaniu, w której produkt (sekwencja DNA) stanowi część materiału przywiezionego do Unii Europejskiej (mączka sojowa) i w chwili zarzucanego naruszenia nie pełni swojej funkcji, jednakże pełnił ją lub ewentualnie może ją pełnić ponownie (w roślinie soi) po wyizolowaniu materiału i wprowadzeniu do komórki organizmu?
- 2) Uwzględniając istnienie sekwencji DNA o numerze EP 0 546 090 opisanej w zastrzeżeniu patentowym nr 6 w mączce sojowej przywiezionej do Wspólnoty przez Cefetrę i ACTI oraz uwzględniając okoliczność, że DNA w rozumieniu art. 9 dyrektywy 98/44 zostało włączone do mączki sojowej i że nie pełni już ono tam swojej funkcji:

Czy w tym przypadku nakazana przez tę dyrektywę ochrona patentu na materiał biologiczny, w szczególności art. 9, stoi na przeszkodzie temu, aby krajowe prawo patentowe (oprócz tego) przyznawało produktowi (DNA) jako takiemu bezwzględną ochronę niezależnie od tego, czy to DNA pełni swoją funkcję, a zatem ochronę z art. 9 należy uważać za wyczerpującą w przypadku uregulowanym w tym artykule, że produkt składa się z informacji genetycznej lub ją zawiera i został włączony do materiału, w którym wtedy zawarta jest informacja genetyczna?

- 3) Czy dla odpowiedzi na powyższe pytanie ma znaczenie okoliczność, że wniosek o udzielenie patentu został złożony i patent nr EP 0 546 090 został udzielony (w dniu 19 czerwca 1996 r.) przed przyjęciem dyrektywy 98/44 oraz że taka bezwzględna ochrona produktu została przyznana na podstawie krajowego prawa patentowego przed przyjęciem tej dyrektywy?
- 4) Czy przy odpowiedzi na powyższe pytania Trybunał może powołać się na Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIAS), w szczególności art. 27 i 30?

⁽¹⁾ Dz.U. L 213, s. 13.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 lipca 2008 r. w sprawach połączonych T-296/05 i T/408/05 Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 października 2008 r. przez Luigi'ego Marcuccio

(Sprawa C-432/08 P)

(2008/C 313/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Dругa strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— 1. W każdym wypadku:

(1.a) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;

(1.b) stwierdzenie dopuszczalności obydwu odwołań;

dotatkowo:

— 2/A., po pierwsze, uznanie żądań podnoszonych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, to znaczy: (2/A.1) stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji; (2/A.2) stwierdzenie w niezbędnym zakresie nieważności obydwu decyzji oddalających odwołania od tych decyzji; (2/A.3) zobowiązanie pozwanej do zwrotu kosztów leczenia poniesionych przez wnoszącego odwołanie i przywołanych w przedmiotowych żądaniach ich 100 % zwrotu, bądź do zapłaty odszkodowania z tytułu szkód powstałych wskutek jej bezprawnego zachowania, w wysokości 2 572,32 EUR (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt dwa przecinek trzy dwa) i 381,04 EUR (trzysta osiemdziesiąt jeden przecinek zero cztery), bądź też do zapłaty innej większej lub mniejszej sumy, którą Trybunał uzna za odpowiednią; (2/A.4) zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego odsetek za zwłokę w odniesieniu do kwot wymienionych w pkt 2/A.3 tego odwołania, skapitalizowanych w pierwszym i ostatnim dniu okresu określonego w aktach sprawy; (2/A.5) obciążenie pozwanej poniesionymi przez wnoszącego odwołanie kosztami związanymi z wniesieniem odwołania oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji w obydwu zawisłych sprawach;

albo